

VNIVERSITAT DE VALÈNCIA

Investidura como Doctor "Honoris
Causa" por la Universitat de València a
Paul de Grauwe

Discurso del Sr. Rector Esteban Morcillo
Sánchez

Valencia, 30 noviembre de 2012

ACTE HONORIS PAUL DE GRAUWE – PARANIMF 30 NOVEMBRE 2012

Autoritats en la taula/mesa

- Excel·lentíssims senyors rectors magnífics de la Universitat...
- Excel·lentíssim senyor president del Consell Social de la Universitat de València
- Il·lustríssima senyora secretària general de la Universitat de València
- *Il·lustríssima* senyora subsecretària general de la Conselleria d'Educació, Formació i Ocupació

Fora de mesa

- Excel·lentíssimes i digníssimes autoritats universitàries, acadèmiques, civils i polítiques, i representants d'entitats cíviques i agents socials i econòmics
- Il·lustríssim professor doctor Paul de Grauwe
- Membres de la comunitat universitària, del Consell de Govern i Claustre, del Consell Social, i de les fundacions de la Universitat de València
- Amigues i amics / senyores i senyors

Permeteu-me que les meues primeres paraules en aquest solemne acte acadèmic siguem per a felicitar els i les que heu rebut hui el diploma acreditatiu del premi extraordinari de doctorat. Vos felicite molt especialment pel vostre esforç, que ha estat guardonat amb aquest reconeixement institucional i acadèmic.

Les tesis doctorals expressen habitualment els resultats més significatius de les primeres investigacions, i consoliden allò que és considerat com el màxim grau acadèmic que es pot obtindre en la universitat.

Voldria per tant encoratjar-vos a continuar alimentant la inquietud i la il·lusió que va motivar la realització de la vostra tesi doctoral, el vostre esperit de recerca del coneixement.

Rebeu vosaltres, però també els i les vostres directors i directores de tesi, així com els departaments, instituts i centres on heu desenvolupat el vostre treball de tesi, la felicitació institucional per aquest guardó.

Gràcies pel vostre excel·lent treball!

*****

Passe ara a felicitar el professor Paul de Grauwe per la seua incorporació al Claustre de doctors i doctores de la Universitat de València, en virtut de l'acord de Consell de Govern, a proposta, per unanimitat, del Consell de Departament d'Estructura Econòmica i la Junta de Centre de la Facultat d'Economia.

Una decisió que ha tingut en compte, com ens ha llegit la senyora secretària general de la Universitat, els rellevants mèrits acadèmics i científics que concorren en la seua persona, per la seua obra científica, particularment en l'àmbit de la macroeconomia oberta, on és reconegut com un dels principals especialistes en l'estudi del procés d'integració monetària a Europa.

L'obra del doctor De Grauwe ha tingut una àmplia repercussió internacional, tant per les seues publicacions científiques especialitzades, docents i de divulgació, com pel seu fructífer magisteri, el seu constant estímulo i el seu exemple per a nombrosos investigadors del panorama internacional, però també, i molt especialment, en el nostre àmbit, atesa la seua significativa vinculació amb investigadors de la Universitat de València.

I continue la meua intervenció en castellà com a deferència, i per tal que el nostre nou doctor *honoris causa* pugua seguir les meues paraules amb més facilitat.

Un reconocimiento añadido sería su interés por la evolución que están teniendo las economías de los países del sur, del que el nuestro forma parte, y que ha sido el motivo de su discurso.

Las tres misiones de las universidades llamadas de tercera generación se encuentran admirablemente reunidas en la trayectoria académica, científica, profesional y política del doctor De Grauwe. No sólo por su extensa y sólida actividad docente e investigadora, sino también por su actitud ejemplar en la proyección del valor del conocimiento en la actividad económica y política.

El profesor Cecilio Tamarit, en su magnífica *laudatio*, nos ha sintetizado y contextualizado, magistralmente, los contenidos de la contribución científica de nuestro nuevo *honoris*, y ha expuesto los núcleos centrales de su pensamiento económico.

Estamos, por tanto, ante uno de los investigadores de la ciencia económica más ampliamente conocido y reconocido por la extensa difusión internacional de su obra. Obra bibliográfica creada durante una dilatada vida académica, de marcado carácter internacional, con posiciones universitarias y profesionales en Europa, Asia y Estados

Unidos.

Recientemente jubilado como profesor en la Universidad de Lovaina, tengo la seguridad de que su actividad científica continuará ofreciendo frutos de madurez académica en su actual posición en la prestigiosa London School of Economics.

Un aspecto que quiero destacar es su conexión con la Universitat de València. Profesor de varios de nuestros docentes, ha visitado la Facultat d'Economia en varias ocasiones, donde ha impartido seminarios y conferencias en colaboración con la Càtedra Jean Monnet en Integración Económica de nuestra Universidad.

En estos tiempos, en que una gran crisis económica se ha instalado entre nosotros, golpeando con fuerza convicciones y seguridades, la *lectio* pronunciada por nuestro *honoris* a favor de resolver desconfianzas, sino hostilidades, entre países, son más oportunas que nunca.

Por eso, como señalaba el profesor Tamarit, la Universidad y la Política, son elementos necesarios para salir de la crisis. Una crisis económica y financiera que puede conducir a incontrolables reacciones sociales y políticas.

Muchos ciudadanos de estos países del sur, han visto, primero con estupor y después con indignación, como se han ido perdiendo en estos últimos años, logros que tanto costaron alcanzar.

La Universidad, en absoluto ajena a esta situación, es consciente de la necesidad de mantenerse en todo momento alerta y reactiva ante una realidad que cambia a diario.

Y su posicionamiento, –el nostre posicionament com a Universitat de València– se ha expresado en acuerdos de Consejo de Gobierno y de Claustro contra medidas que entendemos pueden poner en riesgo un modelo de universidad pública y de calidad.

Una Universidad que ha contribuido a la generación de conocimiento, colocándonos en buenas posiciones mundiales en cuanto a producción científica, a la generación de riqueza económica y de recursos humanos altamente cualificados; y, sobre todo, que ha contribuido enormemente a la cohesión social como lo demuestran el estudio sobre la contribución social y económica del sistema universitario público valenciano recientemente publicado por el Instituto Valenciano de Investigaciones Económicas.

No perdamos de vista la apuesta de la Unión Europea por un crecimiento inteligente, basado en el conocimiento, sostenible e inclusivo, congruente con el modelo social europeo. Si de verdad creemos en la centralidad de la educación en la sociedad, no caminemos hacia atrás, y sepamos jerarquizar las políticas de ajustes para no reducir

la inversió en el conjunt del sistema educatiu, y en la investigaci3 i innovaci3 com a motors de nostre futur com a societat, reconeixent a la universitat com a un dels m3s importants agents de canvi en el cora33n mateix de nostra societat.

Estam a temps de canvis, pero esos canvis han de seguir incluint el millor de lo que posem, y des de llavors la legítima ambici3 de una universitat p3blica de la m3xima qualitat y excel·lència.

En un m3n a globalitzat com el actual, la Universitat, adem3s de formaci3, creaci3 i transmissi3 de coneixement, ci3ncia i innovaci3, ha de estar, m3s que nunca, en el centre de l'elaboraci3 d'un pensament crític, d'un espai p3blic caracteritzat per un di3leg a la pluralitat de cultures.

No oblidem que la funci3 3ltima de la universitat, la que la justifica y li da sentit, es la dimensi3 social, la seua contribuci3 –a trav3s del coneixement– al progr3 i al benestar de la societat.

El benestar de esa societat est3 ara en entredich, pero ell no ha de generar-nos conformisme. Amb responsabilitat y coneixement, tal y com nos ha dit el nostre honoris, hem de trobar els camins que nos porten a l'entendiment y a la soluci3. Y est3 un gran repte.

Sua obra, sua magisterio, doctor De Grauwe, nos van a recordar sempre, al tenir-lo en nostre Claustre, este compromís acad3mic que ha adquirit amb nostra Universitat, y amb el que volem seguir comptant, ara amb m3s razi3 que nunca. I acabe ja.

El doctor Paul de Grauwe és un universitari complet i comprom3s amb els problemes de seua temps. Per aix3, la Universitat de València s'honora comptant amb ell com a nou doctor *honoris causa*, que l'incorpora, amb plenitud de drets, al Claustre de doctors i doctores de la nostra m3s de cinc vegades centen3ria instituci3.

I ara, per a concloure, voldria reiterar l'enhorabona als premis extraordinaris de doctorat.

Gràcies tamb3 senyora subsecret3ria per acompanyar-nos en representaci3 del Govern de la Generalitat Valenciana.

Fer Universitat és fer societat. Necessitem una societat amb futur per a una nova generaci3 de joves amb futur. Amb un futur que volem en positiu, com aquell que desitgem per als nostres distingits guardonats. A vosaltres, premiades i premiats, vos

VNIVERSITAT ID VALÈNCIA
EL RÈCTOR

vull llançar un missatge de confiança i d'esperança. Estem vivint un temps que serà recordat i estudiat pels nostres successors en la Universitat. Però no podem ser simples espectadors passius. En les nostres mans està també una part de la capacitat per a eixir d'aquesta crisi. Segur que el nou *honoris* s'uneix a mi per a encoratjar-vos a continuar en el constant esforç de la recerca del coneixement.

La investigació es un camí dur, que no sols recorre l'investigador, sinó les persones més properes a ell, que comparteixen les dificultats d'un llarg camí. Just és també que una part de l'homenatge siga compartit amb els seus familiars, amigues i amics.

Enhorabona! i moltes gràcies per la seua assistència a aquest acte.